

Трибуна

Петродавлівської Борщагівки

№25(197)

30 листопада 2013 року

Курс на Європу

ЗА ОДИН КРОК ВІД ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ

Збори громади села Петродавлівська Борщагівка, спрямовані на підтримку курсу України на підписання угоди про асоціацію з Євросоюзом, відбулися в актовій залі Петродавлівсько-Борщагівської школи. В заході взяли участь сільський голова Олексій Кодебський, його заступники Олександр Оболенський і Володимир Тітов, директор школи Микола Татуревич, колективи медамбулаторії, комунальних підприємств "Борщагівка" і "Благоустрій", мешканці села. Вони зібралися для того, щоб підтримати курс нашої країни на інтеграцію

з Євросоюзом.

Зібрання відкрив Петродавлівсько-Борщагівський голова Олексій Кодебський. Він зокрема підкреслив:

– Курс нашої країни на співпрацю з Євросоюзом, – підкреслив Олексій Іванович, – триває вже близько двох років. Нині ця спрямованість призупинена тому, що виникли додаткові проблеми й неузгодженості з нашим північним сусідом Росією. Тому виникла необхідність збалансування нашої співпраці, від якої залежить фінансово-економічний стан країни. Щоб узгодити ці питання потрібен час. Тому вітчизняний уряд прийняв рішення призупинити підписання угоди про асоціацію з Євросоюзом. Ці питання мають вирішуватися зважено. Адже від цього залежить благополуччя наших громадян.

Подробиці обговорення проблем євроінтеграції читайте в наступному номері газети.

Інф. "Трибуни".

На зборах громади

Благоустрій

ХАЙ БУДЕ НАШЕ СЕЛО ЗАВЖДИ, МОВ ТА ПИСАНКА

Майже 100 тисяч гривень витрачено сільрадою на упорядкування кладовищ

Нещодавно виконком Петродавлівсько-Борщагівської сільської ради розробив і прийняв заходи адміністративного впливу щодо засмічення сільського цвинтаря. Також тут встановлено вхідну браму та огорожу. До впорядкувальних робіт долучилися й депутати сільської ради.

Голова сільської ради О.І.Кодебський наголосив на винятковій важливості не лише зберігання зразкового порядку на сільському цвинтарі, останньому пристанищі земляків, але й на охороні та збереженні усього довкілля, зокрема, підтримання належного санітарного стану на берегах річки Нивка, сільських вулиць. «Ми є і маємо зоставатися зразковим українським селом, подавати приклад у цьому всім», – справедливо вважає сільський голова.

Звичайно, все залежить не так від адміністративного впливу, накладання штрафів на недбайливців, як від самої свідомості людей. Адже цвинтар – це церква, це Храм

Божий, де ми молимося за упокій душ рідних, друзів, батьків і дітей. У Храмі Божому не сміються, не розмовляють, не пиячать. Так має бути на цвинтарі.

Будьмо чемними, охайними. На цьому шматочку землі потрібно аби наша душа світала, плакала пам'ять, буяли квіти, як символ згадки померлим від живих. Чистота кладовища – чистота наших помислів, чистота пам'яті. Творимо Рай Небесний зараз, тут і тепер – на Землі. «Живі позоставляли тут хрести, як вузлики, зав'язані на пам'ять».

Тож, дорогі односельці, не будьмо байдужими до піднятої проблеми, підтримаймо слушне рішення сільради. Нагадаю, що в ньому мовиться таке:

«Громадський актив та депутати Петродавлівсько-Борщагівської сільської ради звертаються до вас з великим проханням не викидати сміття та інші відходи в невідведені для цього місця, не забруднювати навколишнє середовище. Не проходите мимо порушень благоустрою, чистоти та порядку. Кошти, які йдуть на ліквідацію несанкціонованих сміттєзвалищ, хай краще будуть використані на ремонт доріг, допомогу нашим ветеранам та пенсіонерам, очищення водойми річки Нивка, облаштування квітників».

Виконком сільської ради встановив розмір штрафу за засмічення довкілля. Він складає 1700 гривень.

Людмила ЛЮБАЦЬКА,

Відлуння події

АКОРДИ ОСІННЬОГО БАЛУ

Виконання вальсу учнями 2-Б класу

нічним спокоєм прощається з селом осінь.

Та для шкільної громади ці останні осінні дні виявилися напрочуд спекотними та емоційними та аж ніяк не спокійними. На протязі двох тижнів тут проходили осінні бали, до яких учні готувалися на протязі всієї осені. Масштабний захід охопив всю шкільну родину та кожную дитину особисто.

Хвилюючі звуки вальсу, вишукані сукні дам, галантні вбрання кавалерів – атмосфера, в яку занурилися як батьки, так і діти. Додавав цікавості та збільшував емоційну напругу той факт, що з кожної паралелі серед восьми-десяти пар обиралася одна – найкраща, яку і проголошували Королем та Королевою балу.

За всі етапи конкурсу в ньому взяли участь понад п'ятдесят пар. Кожна пара, яка брала участь у конкурсі, була гідна нести це почесне звання найкращих. Всі деталі конкурсу були продумані та підготовлені конкурсантами на високому рівні.

Вже відлетіли у вирій останні журавлині ключі, відкружляло в останньому танку осінні листя, і оголивши тонке гілля, облетіло з дерев. Осінні ранки, насичені свіжою прохолодою, нагадують про наближення зими. Гармо-

Напрочуд важко було журі обирати серед такої кількості талановитих дітей найкращих. Журі оцінювали у конкурсантів представлення пари, їх танець, конкурси на виявлення дизайнерських та

Продовження на 7 стор.

Правопорядок

НА СТОРОЖІ ЗАКОНУ

Щоденно порядок в селах Петродавлівська Борщагівка і Чайки охороняє спецзагін «Дельта Плюс», який несе патрульну службу з 17.00 до 5.00. Днями вдалося поспілкуватися із черговими спеціальної служби Віталієм Березовським, Русланом Рутковським та Русланом Степанюком – водієм.

Охоронці виїждять по 5-6 разів на добу з приводу правопорушень в сім'ях. Часто-густо спостерігають неадекватну поведінку, як злочинців так і заявників. Цілодобово служба здійснює патрулювання вулиць, місць далеких від людського ока тощо.

Спецпідрозділці наводять жахливі приклади правопорушень місцевих мешканців та приїжджих. Зокрема, на вулиці Шевченка із забутої хати молодь створила своєрідну «забавку» – гру в лікарню або гру в лікаря. При патрулюванні охоронці були свідками цих подій. Вони застали молодиків, які за власними рецептами готували суміш і вводили її собі підшкірно та внутрішньо шприцями. Цю рідину невідомого вмісту та невідомої дії затримані називають «Крокодил». Медичний інвентар нестерильний. Шприцями «забавники» інфікують свій організм. На обліку «Дельта Плюс» є дівчина, яка багатьом «подарувала» венеричну хворобу.

Ввечері о 18.00 20 листопада по вулиці Чкалова невідомими особами було вкрадено у перехожій жінки сумку. Невідомі зникли. Служба здійснює розшук крадія.

По вулиці Леніна, біля магазину «Берізка», регулярно порушується правопорядок за статтю 173 Кримінального кодексу України.

26 листопада був пійманий запорізький зайда – шахрай був затриманий спецзагоном за дрібне хуліганство. Молодика судитимуть за ст. 190 Кримінального кодексу України. Шахрай усміхнено подякував охоронцям за вчасний приїзд – у нього був намір завдати своїй жертві смертельну рану ножом. Охоронці приїхали вчасно. При розслідуванні стало відомо: заїжджий знаходився в розшуку!

Спецзагоном, зокрема, виявлено ряд таких законопорушень: порушення громадського порядку – 78; порушення тиші – 51, сімейні конфлікти – 41, бійки – 55, крадіжка – 10, допомога миліції – 45, допомога швидкій – 12, затриманню наркоманів – 5, зауваження згідно ст. 178 – 33, розпиття спиртних напоїв – 189, при цьому складено 29 протоколів, відпрацювання по благоустрою – 18 протоколів, тютюнопаління в громадських місцях – 102 протокола.

Патрульною службою підрозділу було здійснено 819 виїздів за викликом.

Правоохоронці звертаються до батьків нашого села із проханням не дозволяти своїм дітям пізнього вечора «блудити» без потреб, розпиваючи алкогольні напої. Батьки, будьте пильні, контролюйте поведінку дітей, здійснюйте належне виховання.

Людмила ЛЮБАЦЬКА

НЕ ДАМО ЗГАСИТИ СВІЧУ ПАМ'ЯТІ

Пережиті події 1932-1933 років українцями є ще й до нині маловідомими. Те жакіття зветься голодомор – геноцид української нації.

Протягом багатьох років Радянський Союз організував великий голодомор, який був штучно викликаний в один із найурожайніших для українських чорноземів рік.

Радянській державі весь час не вистачало коштів – все зерно, вирощене селянами, йшло на продаж за кордон. Уряд склав страшенні та непомірні хлібозаготівельні плани. Все було передчасно заплановано владою. Селяни не могли впоратись з плановою непомірно завищеною задачею зерна. Без війни, а від голоду вмирали дорослі, старі та діти. Були випадки людодїства. Так виник голод 1930 р.

У 1932 р. – 7 серпня Сталін видав закон «про 3 колоски». Це означало, що коли на полі за цією крадіжкою заставали будь-кого, і дітей, в тому числі, - їх вбивали на місці, або віддавали до суду.

Штучний голод 1939 р. вбив в Україні 7 млн чоловік, із них 3 млн дітей.

Найстрашніший період українського народу 1932-1933 рр.

Урожай 1932 р. на Київщині був щедрий. Але партійне керівництво СРСР щодо України мало свої розрахунки.

Згідно з постановою РНК Союзу РСР від 2 серпня 1932 р. Україна повинна була здати 100 млн пудів – майже половину всіх заготівель по СРСР.

Для тих, хто чинив супротив або сумнів у реальності доведених планів, застосовували випробуваний комуністами метод впливу – репресії. Політбюро ЦК ВКП (б) 18 листопада 1932 р. затвердило оперативний план «ліквідації основних куркульських і петлюрівських контрреволюційних гнізд» у найбільшій житниці України, які нібито заважали успішному завершенню хлібозаготівельної кампанії. Каральним органам довели конкретні цифри майбутніх репресованих: «забов'язати ДПУ провести арешти й засудження найзлісніших рахівників і бухгалтерів колгоспів, які зривають виконання плану хлібоздачі... Охопити цією операцією до 300 тисяч осіб.» І вже на 6 грудня 1932 р. було заарештовано 340 голів колгоспів, 750 членів правлінь, 140 рахівників, 140 бригадирів, 265 завгоспів та 195 інших осіб. На Київщині за нездачу хліба за неповними даними було засуджено понад 6000 керівників вищої і середньої ланки новостворених колгоспів. Створювались «чорні дошки». По Київській області 134 села було занесено до цієї «дошки» (початок грудня 1932 р.).

Кремлівські вожді не уявляли СРСР без українського хліба, вугілля, металу, величезних людських ресурсів. На українця дивились як на замаскованого петлюрівця, самостійника, ворога радянської влади. Київщина – серце

України. В усі важкі випробування це серце краяли, область зазнавала величезних втрат, важких випробувань. Яким експериментам її тільки не піддавали?!

У Київській області замість 12 районів утворилось 19 районів, серед них і Києво-Святошинський з центром у м. Києві.

Петропавлівська Борщагівка вперше згадується в історичних документах XVII ст., коли село належало Київському Петропавлівському монастирю. За спогадами свідків, у селі був колгосп, в якому діяла громадська їдальня. Там харчувалися колгоспники. Та «похльобка» врятувала багато людських життів.

Голод примушував виносити з хати все, що можна вимінити на жменю борошна. У розпорядженні номер 54, яке не підлягало розголошенню «до голів усіх сільських рад Київської приміської смуги», датованого травнем 1933 р., читаємо: «За останній час помічається по м. Києву випадки, що селяни близьких сіл їздять до м. Києва, щоб купити комерційного хліба для свого споживання. Оргвідділ Київської міськради категорично забороняє всім сільським радам надалі видавати будь-які довідки на закупку хліба в місті». Секретарів сільських рад змушували переписувати або знищувати книги метричних записів, фальсифікувати жакливий реєстр голодних смертей 1932-1933 рр.

Статистична довідка за 1933 р. свідчить про 8 252 померлих у страшний голодоморний рік (ДАКО, Р – 235, оп 1, спр. 21).

Мартиролог жителів села Петропавлівська Борщагівка – жертв голодомору 1932-1933 рр. укладений за свідченнями очевидців Клименко С.П., 1927 р. н., записаних Оболенським О.М., заступником голови сільської ради, Ткаченко М.І., 1928 р. н., записаним Богдановою Н.Б., бібліотекарем с. Тарасівка, у 2008 р.

Дзюбенко
Литвиненко Сверид
Литовченків – сім'я
Чимчикайло Овсій
Чимчикайло – донька
Чимчикайло – два сина
Ткаченко Марії –
8 братів і сестра, двоюрідний брат.

Чи не була це найдешевша в світі зброя масового знищення?! Люди, переживши це лихо, цю безкровну війну вважають найстрашнішою тортурою. Ці рани болісно лікуються, адже вони мають глибокі метастази, які проникли глибоко в людську душу і генетично передаються з покоління в покоління. Таку біль можливо зцілити завдяки пам'яті. Пам'ятаймо рани минулого, недопустімо подібних злочинів у теперішньому та майбутньому.

Не згасімо свічу пам'яті!

Людмила Любацька
власкор

Об'ява

ДО ВІДОМА ГРОМАДЯН!

З 1 листопада 2013 року, відповідно до Меморандуму «Про взаємне співробітництво у сфері спрощення процедури надання адміністративних послуг між Державною реєстраційною службою України та Українським державним підприємством поштового зв'язку «Укрпошта», громадяни України зможуть отримувати адміністративні послуги, які надає Державна реєстраційна служба, через будь-яке відділення «Укрпошти».

Перелік адміністративних послуг, що надаються засобами поштового зв'язку.

1. Проставлення апостиля на офіційних документах;
2. Державна реєстрація фізичної особи, яка має намір стати підприємцем;
3. Державна реєстрація змін до відомостей про фізичну особу-підприємця, які містяться в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців;
4. Державна реєстрація припинення підприємницької діяльності фізичною особою-підприємцем;
5. Державна реєстрація юридичної особи;
6. Державна реєстрація припинення діяльності юридичної особи;
7. Державна реєстрація змін до установчих документів юридичної особи;
8. Внесення до Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців записи про зміни до відомостей про юридичну особу, які містяться в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців та не пов'язані зі змінами, що вносяться до установчих документів юридичної особи;
9. Видача довідки з Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців;
10. Надання виписки з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно;
11. Надання витягу з Державного реєстру речових прав на нерухоме мано;
12. Надання інформаційної довідки з Державного реєстру речових прав па нерухоме мано.

Адміністрація Державної реєстраційної служби

СПОГАДИ ПРО БАТЬКА-ФРОНТОВИКА

Початок в №195

Оце тобі «непобедимые» – б'ють нас на нашій же землі, а захистити – нікому!

У цьому пеклі все ж таки знайшов начальника переправи, щоб той дав йому довідку, що переправу та ввірену йому худобу розбомблено.

– Яка, довідка?!! Тікай хлопче та дякуй Богу, що живий. Нема тобі перед ким звітувати – у твоєму селі вже німці!

У своє село добрався два тижні. Хворий, рана на натрудженій нозі, перев'язана ще на переправі – загноїлася. Голодний обірваний.

Вночі пробрався полями на околицю села в дядькову хату. По драбині виліз на горище. Пірнув у свіже духмяне сіно, як під перину. Нашував сушену грушку – солодку-солодку взяв за щоку і відразу заснув. Прокинувся від стусанів. Забрала поліція.

Ногу вилікував німецький лікар...

У 1942 році почали забирати молодь на роботу у Німеччину. Мишка забирали тричі.

Першого разу втік біля самого села. Старі люди розповідали, що між селами колись був підземний хід. Молодь не вірила. Кому він був потрібен?

Десь в 1939 році біля самої дороги в лісі під час грози, коли від потужного гуркоту грому здригалася земля, – утворилося глибоке провалля метрів із десять. Підземний хід таки дійсно існував.

Коли німці гнали молодь біля цього провалля Мишко не роздумуючи стрибнув у безвість.

Поки німці оговтались, поки приборкали бранців, юнак пробрався до стіни, що була від дороги і ніби вріс у неї – над головою висіла потужна брила землі.

Конвой – німці та поліцаї почали обстріл. Від відлуння Земля із права, і з ліва від втікача почала обвалюватися. Ну все! Кінець... Та там де він стояв – брила була непорушна! Німці погнали колону односельців далі – вважаючи, що якщо не розстріляли втікача, то його засипало землею... Мишко оглушений пострілами, оговтавшись, почав вибиратися. Юнак з однолітками вже був у цьому проваллі – незважаючи на заборону батьків і величезних гадюк, які водилися там у напівтеплярі і прохолоді. Одне діло гурт, мотуззя, сокири, гаки, якими витягали втоплені відра із криниць. Зовсім інше – сам з голими руками.

Вибрався майже дві доби. Стягував із дна провалля гілки, де дзюркотів струмочок, стовбури дерев, які мав сили підняти. Із впертістю українця – ліз до сонця із добровільного полону. Якби не коріння дерев, що звисало з гори там би і загинув, але вільний – не раб! Вибрався... Переховувався три тижні. Та висліділи і знову забрали.

Другого разу втік, як молодь заганяли у вагони на станції Погребище Вінницької області

По дорозі додому стався дикий випадок – жінка пустила у хату переночувати. Вранці прокидається одягу і документів немає...

– Доки не викопаш мені всю картоплю – речі не віддам та ще й підніму лемент, що ти сам заліз у хату і мене обікрав.

Тиждень копав, а потім все-таки утік. Босий, в якомусь дранті. Хворий, ледве добрів до свого села.

– Мамо! – переступив поріг і зомлів.

Місяць переховували та виходжували. Висліділи та знов погнали на чужину. Везли в товарняках. Двері були відчинені. Німець зі зброєю сидів на порозі, звівши ноги. Хлопці змовились, що дівчата відволічуть увагу наглядча, а юнаки зіштовхнуть його. Молодь на ходу висипала з вагону, як горіхи. У слід стрілянина. Та місцеві хлопці для втечі вибрали ділянку залізниці, де колія повертала (тоді поїзди взагалі їздили повільно, а ще плюс поворот). До самого насипу підступав ліс. Страх же додавав прудкості – молодь вскочила у ліс, а там поминай, як звали...

Недалеко від Бишева юнак зустрів партизанів. Після прийняття присяги був зарахований у Фастівський загін четвертого Київського партизанського з'єднання.

Командиром був Хитриченко І.О. Загін вів бойові дії у Київській, Житомирській областях. З'єднання знищило шість тисяч німецьких офіцерів і солдат. Підірвало 63 ешелони з технікою та живою силою (з архівних документів). Німцям партизани були наче більмо на оці.

У вересні 1943 року на четвертий батальйон німці зробили облаву. Карателі прочісували ліс. Зав'язався бій. Було це під селом Дорогіркою Фастівського району.

Німці почали обстріл лісу з міномету і дуже влучно – загін партизан ніс великі втрати. Не одна наша землячка після цього бою стала вдовою. Не одна мати заголосила...

Мишко як розвідник повинен був відслідковувати ситуацію. Він проник у тил ворога за точку обстрілу. І зрозумів, що стріляли з величезної розлогої липи, яка росла на пагорбі. Партизанів німці бачили, як на долоні, а от стрілявший був так замаскований, що Мишку прийшлося цілитися у точку звідки бив вогонь.

– Ну хоч би блиснуло тіло, або одяг. Оце так... не поцілив! – бідкався юнак.

Та в цю ж мить з липи ламаючи гілля гепнув міномет, а за ним лантухом в розхристаній плащ-палатці «злетів» на землю німець. Облава закінчилась перемогою партизанського загону. За цей бій мого батька було нагороджено медаллю «За відвагу».

Щоб замести сліди партизанський загін Хитриченка І.О. вирушив у рейд (малими групами розійшлися в різні боки, а потім всі зустрілися в один день у заданій точці).

Ангеліна ЯНИШЕВСЬКА
Продовження в наступному номері

Відповідно до рішення постійної комісії, відповідальної за здійснення державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності Петропавлівсько-Борщагівської сільської ради, розглянуто матеріали щодо розрахунку тарифів і калькуляції їх вартості на послуги з утримання житлового будинку за адресою: с. Чайки, вул.Коцюбинського,8-А Києво-Святошинського району Київської області. Після їх опублікування з урахуванням громадського обговорення – доповнень і пропозицій – виконавчим комітетом сільської ради вони будуть затверджені. З пропозиціями звертатися за тел. (067) 536-32-91.

АНАЛІЗ ВПЛИВУ ТА ВІДСТЕЖЕННЯ РЕЗУЛЬТАТИВНОСТІ РЕГУЛЯТОРНОГО АКТА ТАРИФІВ НА ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНІ ПОСЛУГИ

Згідно з чинним законодавством тарифи на житлово-комунальні послуги затверджуються органами місцевого самоврядування. Перед їх затвердженням відбувається відповідне обговорення громадою.

Тому нижче ми пропонуємо проект пропозиції розрахунку тарифів на послуги з утримання будинків та прибудинкових територій ТОВ «ЗАХІД СЕРВІС»

1. Проблема, яку передбачається розв’язати шляхом державного регулювання.

Відповідно до Закону України „Про житлово-комунальні послуги”, мешканці, власники житлових приміщень, власники нежитлових приміщень зобов’язані оплачувати надані комунальні витрати за діючими тарифами.

Тарифи для житлово-експлуатаційних підприємств, відповідно до Закону України „Про житлово-комунальні витрати” встановлюються місцевими радами.

Підприємство, що надає житлово-комунальні послуги, зобов’язане працювати за цими тарифами. Відсутність затверджених відповідним чином тарифів не дає права житлово-комунальній організації отримувати кошти за надані послуги від споживачів. Надання житлово-комунальних послуг без оплати за них може привести до банкрутства житлово-комунальної організації або припинення надання послуг.

Встановлення тарифів на житлово-комунальні послуги по житлово-експлуатаційній організації ТОВ „Захід Сервіс” дасть можливість надавати мешканцям будинку, що є на балансі ТОВ „Захід Сервіс”, всі необхідні житлово - комунальні послуги у відповідності до вимог діючого законодавства.

На виконання Постанови КМУ від 01 червня 2011р.за №869 «Про затвердження порядку формування тарифів на послуги з утримання будинків і споруд та прибудинкових територій і (Типового договору про надання послуг з утримання будинків і споруд та прибудинкових територій) ,ТОВ «Захід Сервіс» здійснено відповідні розрахунки, згідно з якими розмір тарифів на послуги економічно обґрунтований.

і, складає;
----Тариф для мешканців першого поверху (з ПДВ)-3.47 грн.\кв.м
----Тариф для мешканців другого і вище поверхів (з ПДВ)- 3.81 грн.\кв.м
----Тариф для власників технічних приміщень з (ПДВ) -5.715 грн.\кв.м

2.Цілі державного регулювання.

Проект рішення сесії Петропавлівсько-Борщагівської сільської ради Києво-Святошинського району Київської області „Про затвердження тарифів на житлово-комунальні послуги житлово-експлуатуючої організації ТОВ „Захід Сервіс”, розроблений з метою забезпечення надання якісних житлово-комунальних послуг , встановлення у відповідності вартості послуг з утримання будинків, споруд та прибудинкових територій, відповідно до Закону України ”Про житлово-комунальні послуги”, на виконання Постанови КМУ від 01 червня 2011р.за №869. «Про затвердження порядку формування тарифів на послуги з утримання будинків і споруд та прибудинкових територій належного рівня та якості.»

4.Механізм, який застосовується для розв’язання проблеми і відповідні заходи.

Проектом рішення встановлюється перелік послуг з утримання будинків і споруд та прибудинкових територій), які

надаватиме житлово-експлуатаційне підприємство «Захід Сервіс», та їх вартість ,з метою отримання зауважень, пропозицій, цей проект регуляторного акту оприлюднюється в засобах масової інформації .

Всі зауваження, які надійдуть в місячний термін після оприлюднення, будуть розглянуті профільною депутатською комісією для врахування в остаточному варіанті регуляторного акту.

5.Обґрунтування можливостей досягнення визначених цілей у разі прийняття регуляторного акту.

Затвердження сесією Петропавлівсько-Борщагівської сільської ради Києво-Святошинського району Київської області проекту рішення дозволить житлово-експлуатаційній організації ТОВ „Захід Сервіс” отримувати кошти для забезпечення послуг з утримання будинків і споруд та прибудинкових територій, забезпечити нормальне господарювання підприємства, стимулювати зниження витрат одночасно з підвищенням якості житлово-комунальних послуг.

6.Очікувані результати прийняття акту.

Прийняття цього проекту рішення дозволить:

- забезпечити надходження коштів для безперебійного надання послуг з утримання будинків і споруд та прибудинкових територій),
- забезпечить прозорість розрахунків споживачів та використання коштів.

7.Термін дії акту.

Постійно.Термін дії регуляторного акту може бути змінений після втрати чинності Законів України ”Про житлово-комунальні послуги”, Постанови КМУ від 01 червня 2011р.за №869. «Про затвердження порядку формування тарифів на послуги з утримання будинків і споруд та прибудинкових територій».

8.Показники результативності акту.

Показниками результативності регуляторного акту будуть:

- безперебійне надання послуг з утримання будинків і споруд та прибудинкових територій);
- відсутність заборгованості за спожиті енергоносії , сплати податків;
- своєчасність виплати заробітної плати;
- своєчасна сплата рахунків за технічне обслуговування ліфтового господарства, та інше...
- своєчасна ліквідація аварійних ситуацій ;
- незначна кількість скарг споживачів.

9.Заходи, за допомогою яких здійснюватиметься базове відстеження результативності акту.

Базове відстеження результативності проекту рішення буде здійснюватись шляхом побудинкового обліку витрат (лічильники) та надання послуг з електропостачання, водопостачання та водовідведення,а також якісного надання послуг з утримання будинків, споруд та прибудинкових територій. У разі виявлення нерегульованих або проблемних питань, буде розглянута можливість їх виправлення шляхом внесення відповідних змін до рішення.

Генеральний директор ТОВ „Захід Сервіс” Л.О. Моторна

Виконавчий комітет
Петропавлівсько-Борщагівської сільської ради
Києво-Святошинського району Київської області

№ «__» _____ 2013 року

Рішення № ____

“Про встановлення тарифів на оплату послуг з утримання будинку, споруд та прибудинкової території ТОВ “Захід-Сервіс” за адресою: вул. Коцюбинського №8, що знаходяться в с. Чайки Києво-Святошинського району Київської області”.

На розгляд до виконавчого комітету Петропавлівсько – Борщагівської сільської ради Києво-Святошинського району Київської області надійшло подання від Товариства з обмеженою відповідальністю “Захід-Сервіс” з проханням розглянути та затвердити тарифи на послуги з утримання будинків, споруд та прибудинкових територій. Розглянувши “Аналіз впливу регуляторного акту”, підготовлений ТОВ “Захід-Сервіс” та експертний висновок постійної депутатської комісії, керуючись вимогами Закону України “Про місцеве самоврядування в Україні” від 21.05.2004р. № 280/97-ВР, Закону України “По житлово-комунальні послуги” від 24.06.2004р. № 1875-IV, Закону України “Про об’єднання співвласників багатоквартирного будинку” від 29.11.2001р. № 2866-III та Постанови Кабінету Міністрів України “Про забезпечення єдиного підходу до формування тарифів на житлово-комунальні послуги” від 01.06.2011 р. N 869, виконавчий комітет Петропавлівсько-Борщагівської сільської ради Києво-Святошинського району Київської області,-

Вирішив:

1. Затвердити та ввести в дію з “1” січня 2014р. тарифи на послуги з утримання будинку, споруд та прибудинкової території будинку № 8-а, що знаходиться за адресою: Київська обл. Києво - Святошинський р-н. с. Чайка по вул. Коцюбинського для усіх споживачів :

– Тариф для мешканців першого поверху (з ПДВ)-3.47 грн.\кв.м

– Тариф для мешканців другого і вище поверхів (з ПДВ)- 3.81 грн.\кв.м

– Тариф для власників технічних приміщень з (ПДВ) -5.715 грн.\кв.м

2. Затвердити та ввести в дію з “1” січня 2013 р. тарифи на послуги з утримання будинку, споруд та прибудинкової території будинку № 1, що знаходиться за адресою: Київська обл., Києво - Святошинський р-н., с. Чайки, вулиця Коцюбинського, 8 для усіх споживачів :

– Тариф для мешканців першого поверху (з ПДВ)-3.47 грн.\кв.м

– Тариф для мешканців другого і вище поверхів (з ПДВ)- 3.81 грн.\кв.м

– Тариф для власників технічних приміщень з (ПДВ) -5.715 грн.\кв.м

3. Данне рішення оприлюднити в засобах масової інформації відповідно до Закону України “Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності”.

4. ТОВ “Захід-Сервіс” при зміні вартості матеріалів, обладнання, вартості послуг підрядних організацій, мінімальної заробітної плати і т.п. подавати на затвердження відкориговані тарифи на послуги з утримання будинку та прибудинкової території.

5. Контроль за виконанням данного рішення покласти на заступника сільського голови з питань виконавчої роботи - Оболонського О.І.

Сільський голова

О.І. Кодебський

Складові тарифу на послуги з утримання будинків, споруд та прибудинкових територій, розрахованих згідно з постановою КМУ від 1 червня 2011 року № 869 ,сел.Чайки.вул.Коцюбинського №8, ТОВ « Захід Сервіс».		
№п/п	Найменування послуги	Вартість Грн.\м2
1.	Прибирання при будинкової території	0.5883
2.	Прибирання сходових клітин	0.6530
3.	Вивезення побутових відходів	0.2113
4.	Прибирання технічних поверхів ,підвалів	0.000
5.	Технічне обслуговування ліфтів	0.2238
6.	Обслуговування систем диспетчеризації	0.0000
7.	Технічне обслуговування внутрішньо будинкових систем гарячого,холодного водопостачання,водовідведення ,зливної каналізації	0.6181
8.	Дератизація	0.0224
9.	Дезінсекція	0.0000
10.	Обслуговування димовентиляційних каналів	0.0700
11.	Технічне обслуговування та поточний ремонт внутрішньо-будинкових інженерних систем при наявності	0.000
12	Поточний ремонт конструктивних елементів внутрішньо-будинкових систем гарячого і холодного водопостачання ,водовідведення ,технічних пристроїв та елементів зовнішнього упорядкування	0.4283
13.	Поливання дворів ,газонів	0.0080
14.	Прибирання і вивезення снігу,посипання частини при будинкової території,призначеної для проходу мешканців	0.0145
15.	Експлуатація номерних знаків	0.000
16.	Освітлення місць загального користування,підвальних приміщень та підкачки води.	0.2783
17	Енергопостачання для ліфтів	0.0627
22	Всього витрат	3.1776
23	Рентабельність-5%	0.15
24.	ПДВ 20%	0.6355
25	Тариф для мешканців першого поверху	3.47
26	Тариф для мешканців другого і вище поверхів	3.81
27	Тариф для технічних приміщень	5.95
Генеральний директор ТОВ»Захід Сервіс»		Л.О.Моторна

ОГолошення
Громадські слухання

ТОВ «ЗАХІД СЕРВІС»,балансоутримувач житлового будинку за адресою: сел.Чайки, вул. Коцюбинського, №8, просить направити представника сільської ради для участі в громадському слуханні з питання затвердження структури та розміру тарифів на послуги з утримання будинків,споруд та прибудинкових територій, розрахованих згідно постанови Постанови КМУ від 01 червня 2011р.за №869. Громадські слухання відбудуться 20 грудня 2013 року о 19-00, в клубі села Чайки по вул.Коцюбинського.

Генеральний директор ТОВ»Захід Сервіс» Моторна Л.О.

30 листопада 2013 року

Трибуна Петропавлівської Борщагівки

3

НАД РУШНИКОМ ДОЛІ

Ім'я Валентини Олександрівни Гаєвої добре відоме мешканцям Петропавлівської Борщагівки: багаторічний депутат сільської ради, вона має високий авторитет серед односельців. Тож, домовившись про зустріч, я побувала в домі на Зої Космодем'янської.

Валентина Гаєва з чоловіком Борисом

...Натискаю кнопку на хвіртці. Відчиняє привітний чоловік. «Прошу до господи» - запрошує гостинно. Подвір'я вражає охайністю та чистоту - явна ознака відмінних хазяїв.

Нам назустріч вибігає грайливий пес. А он і привітна поважна пані. І вона припрошує заходити до хати.

Одразу відзначаю: в цій оселі панують злагода та мир, а ще - краса інтер'єру, що супроводжує тут затишок.

Так утрюх і сідаємо за стіл «переговорів». Забігаючи наперед, скажу, що за чашкою кави з цукерками відбулося наше тепле, щире та солодке (з присмаком гіркоти) спілкування.

Господина зі слюзами на очах згадувала все, нею пережите. Розповідь свою побудувала від власного дня народження - 19 вересня 1938 року.

Народилася Валентина Олександрівна в сім'ї колгоспника Сидоренка Олександра Опанасовича (1913 р.н.) та Варвари Романівни (1917 р.н.), діда та бабусі. Дід був вояком, а бабуся - колгоспницею. Вони жили в селі Іванків.

батька забрали на війну. Мати залишилася одна з дітьми. Єдиною відрядкою гіркою дитинства були відвідини бабусі, котра жила в сусідньому селі.

Страшне лихо звалилося на весь Іванків в 1942 році. Село обсіли фашистські окупанти. Кожна хата мала непрошених квартирантів. Центром німецької адміністрації була вулиця, на якій мешкали Сидоренки. Загарбники поселилися і в їхній хаті. Нахабні, зажерливі, вони, не запитуючи згоди, вирізали худобу, домашню птицю, пустили під ніж і корову, яка була годувальницею усієї родини, а надто малюків.

Родина жила під постійним страхом та приниженням. Було холодно і голодно. Маленька Валя, мало що розуміючи, взяла якусь з миски на столі жменьку чухих макаронів, кажучи: «Тістечко!...». Німецький солдат визирівся на дитину і боляче причинив їй ручку дверима, щоб затямити: вона тут безпрана, як бездомне цуценя. Валя тоді дуже довго безутішно плакала.

Щоправда, каже Валентина Олександрівна, наші постояльці були ще трохи гуманними, бо дозволяли брати після себе об'їдки, а от у сусідів жили справжні звірі - нелюди.

Вечорами окупанти виловлювали на вулицях дітей і вкидали їх до темного льоху, замикаючи там аж до ранку.

Мати Валентина з синами Юрком (5 років) та Сашком (1 клас)

Мабуть, так вони розуміли свій хвалений німецький порядок у всьому. А бідні маленькі полонені ледве живими дожидалися двійня: Валя та Оля. Крім цих близнят, у сім'ї зростали ще дві доньки - Марія та Надія. Та як без спадкоємця? Народився і син Петро. На жаль, він нині вже у вічності.

Вони ховали дітей удома по всіх закутках. Сільські вулиці в час окупації були глухі та майже безлюдні. Веселилися лише постійно п'яні та розгульні окупанти, які полювали за молодими жінками та дівчатами.

Досі перед очима Валентини Олександрівни стоїть страшна картина, що її побачила тоді своїми дитячими очима. Молоду дівчину-односельчанку, зовсім роздягнену, фашисти гнали до лісу. А в руках у дівчини полум'яні червоні троянди. Так у лісі дівчинку і розстріляли.

А це людей мучили, нацьковували на них собак. На дітей вівчарок спускали також - і ті без розбору шматували свої жертви, додає моя співрозмовниця, пані Гаєва.

Ось у пам'яті інша страшна картина. З матір'ю мала Валя йшли до бабусі у сусідню Болотню. Якраз заціпили неподалік над глибоким ярком вербові котики. Але до того яру, над урвищем, німці саме гнали жорстоко людей. Довкруг зринали розпачливі крики, плач. Серед того натовпу вони

побачили і свою Марію, Валентину сестру. Пролунали постріли, людей, хто не впав, гітлерівці багнетами скидали з кручі в яр. Якимось чудом Марії вдалося улітати, вивізти з яру. Разом з матір'ю та малою Валею вони кинулися утікати. Валя дуже поранилася від того відчайдушного бігу, стікала кров'ю.

Пригадує, що у бабусиній хаті рани їй гоїли керосином, то був єдиний підручний антисептик та обезболювач. Але від керосину з'являлися опіки на шкірі. Доводилося згодом лікувати і рани, і опіки.

Ціають у Болотні ранньої весни котики і тепер. Але зацітають вони рясно над братською могилою, у якій лежать загиблі односельці.

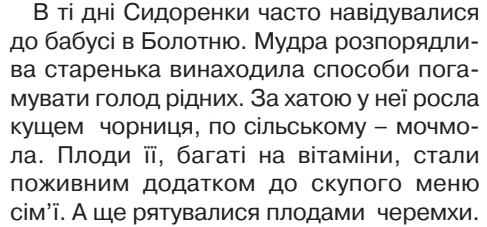
У спогадах Валентини Олександрівни настає перерва, і ми мовчки поминаємо померлих.

Восени 1945-го настала велика радість: з війни повернувся тато. Татусь! Родина саме обідала, їли традиційний пісний борщ. І раптом щось таке запанувало навкруги: наче ось-ось трапиться щось несподіване. І справді: відчинилися двері і на порозі став він - рідний, живий, найдорожчий! Тієї радості і щастя зараз словами не передати, пригадує донька солдата. А на очах у неї знову слюзи...

Того щастя, пов'язаного з поверненням додому тата, була всього лиш маленька блискітка. Повсюдно в селах по війні не припинявся лютий голод. В кожному подвір'ї, садку майже не залишилося плодів дерев. Кожне таке дерево обкладалося державою податками, платити які люди були неспроможні, гроші на руках тоді були рідкістю, на заробленні колгоспні трудові їх не видавали. Отож, виривали в садках сливи, черешні, яблуни, горіхи.

Люди пробували втікати із села до міста, кудись на далекі новобудови, щоб врятуватися від голодної смерті. Але й на це селянам була сувора заборона. З «Двору колгоспника», так в Іванкові називали відроджений колгосп, вийхати в інші краї на проживання було майже неможливо, паспортів у селян не було, довідок сільрада не видавала. В селі панувала висока рання смертність, в тому числі і дитяча.

В ті дні Сидоренки часто навідувалися до бабусі в Болотню. Мудра розпорядлива старенька винаходила способи погамувати голод рідних. За хатою у неї росла кущем чорниця, по сільському - мочмолю. Плоди її, багаті на вітаміни, стали поживним додатком до скупого меню сім'ї. А ще рятувалися плодами черемхи.

Сестри Валя та Оля зі своєю бабусею Горпиною із села Болотні

1959 рік. В Іванківському парку сестри-близнята Ольга та Валентина зі своїми чоловіками

Справжнім, хоча й рідкісним святом були вареники із сиром. Невідомо, як могла награтися їм у ті дні бабуся.

Йшов голодний 1947 рік. Люди ходили в поживне поле, щоб назбирати колосків, вим'яти із них бодай жменю зерна. На ці «промисли» виходили надвечір, а то й поночі, брали із собою дітей, щоб гуртом назбирати більше. Але збирання колосків було під суворою заборонаю, за це могли карати і тюрмою. До того ж поля сторожу-

вали так звані об'їдчики. Один із них - Поля - був особливо жорстоким. Одного разу він так сполосував Валю нагаєм за кілька колосків, що сестра ледве донесла її до хати. Посмуговане синяками тіло ще довго боліло дівчинці, вона не могла підвестися з постелі.

Ті колоски голодного 1947-го стали для селян символом жорстокості держави до свого населення. Чим кращою була тоді влада за подолане після революції панування поміщиків? За вигнаних окупантів? Зі слюзами на очах згадує своє минуле моя співрозмовниця.

Рятувалися іванківці від голодної смерті і жолудями, лісовими горіхами. Щоб не опухнути остаточно, їли «смичай», шовковицю, пасльон. Варили борщ із лободы, насіння бур'янів, готували настої із трав та ягід. Не забути стару добру шовковицю, яка росла у їхньому дворі. Це дерево єдине, котре не підпадало під «плодові податки» і стало також рятівним своїми рясними плодами.

Ще один спогад тих днів. Із матір'ю Валя (вона вже ходила до 2 класу у школу) пішли в ліс по чорниці. Ходити до лісу також заборонялося, і довелося з назбираними ягодами утікати від лютого об'їдчика. Бігли, куди очі гляділи, продавали кризь хаші і раптом під ногами втікачів засичала велика гадюка. Мама з дитиною остовпіли, замерли. Але гадюка згодом відповіла, зникла кудись за пеньком. «Ми молилися за порятунком від гада, можливо, тому й пронесло», - задуmano каже Валентина Олександрівна. «Я завжди молюся», - додає.

Поволі хвилювання жінки вгамовується. Вона згадує кращі часи. Закінчила школу - 7 класів. То було вечірнє навчання, вдень доводилося працювати. З матір'ю

Сестри Валя та Оля зі своєю бабусею Горпиною із села Болотні

та бабусею вони тоді ткали на домашньому верстаті килими, рушники, доріжки. Онуки Валентини Олександрівни й досі бережуть бабусин дорогий раритет - домотканий рушник. Це справжній витвір народного мистецтва колись юної мистині.

Такі домашні виробничі заняття називалися промислом. Продані вироби дозволяли мати хоч якусь копійку. До того ж вони цінувалися досить високо. Бо килими з-під рук Валентини Сидоренко виходили неначе картини, в їх кольорах, фантастичному переплетенні символів вбачалося письмо віків. Мабуть, юній майстрині передався талант її знаменитої на всю країну родички, художниці Марії Приймаченко, яка була троюрідною сестрою бабусі Валентини по матері.

Валентина Олександрівна пам'ятає Марію Приймаченко, не раз бувала у неї в гостях у Болотні. Пригадує, що просила її намалювати жар-птицю. Жила Марія Приймаченко за шість хат від бабусині. Забігати до троюрідної бабусі завжди було цікаво. Хтозна, може, саме тоді в душу дівчинки запав дар до творення. Як воно буває насправді, не згадаєш. Он, і онуки Валентини Олександрівни мають хист до творчості - вони непогані художники.

Напевне, мої молитви до Бога допомагали мені, захищали мене, - розмірковує Валентина Олександрівна. - Наш родич, а мій дядько, Іван Павлович Сидоренко, працював тоді, в ті важкі часи, начальником торгівельно-промислової бази, був досить заможним. Його родина мала великий город. Наша сім'я допомагала їм поратися по городу. За це родич віддячував нам доброчиним одягом, модними хустками - таких ні в кого не було! Дядина та племінниця шили мені та сестрам гарні сукні. Ми й досі родичаємося із ними. Живуть вони у Болотні, там поруч із ними дача Руслани Писанки, відомої журналістки та акторки.

...Розповідь жінки плине далі, немов

Квітне бегонія Валентини Олександрівни на Хрещатику

ріка, розгортає все нові й нові краєвиди. Змінювався час. От і школу закінчено. А в 1960-ому Валентина знайшла свою долю: вийшла заміж за водія Бориса Яковича Гаєвого. Молоде подружжя обрало для проживання Петропавлівську Борщагівку - рідне село чоловіка. Усе складалося якнайкраще: молода господиня швидко знайшла порозуміння з новою родиною, припало до серця їй і село, господарство.

На новій господі залюбки займалися городництвом, вирощували і збували ягоди та полуниці. То був ще один домашній промисел, освоєний молодістю хазяйкою Валентиною Гаєвою. Однак вона не зупинилася на досягнутому. Вирішили з чоловіком: вона має продовжувати вчитися, здобути якийсь фах. Обрали для навчання Чернігівську торговельно-кооперативну школу.

А у 1961 році в молодій сім'ї сталося радісне довгождане пополнення. Валентина Олександрівна народила сина Олександра. До слова, нині він зі своєю сім'єю проживає у Севастополі.

З народженням первістка-сина довелося переводитися на заочну форму навчання, а в 1962 році, отримавши фаховий диплом, В.О.Гаєва влаштувалася на роботу у Київському промторзі. Послужний список її подальших посад викликає повагу. Трудилася продавцем магазину у Петропавлівській Борщагівці, секретар-друкаркою у відділі постачання на «Електронмаші», податківцем Петропавлівсько-Борщагівської сільської ради. Згодом була секретарем сільради, бухгалтером і навіть начальником військовобюджетного сектору. Повсюди пригодилися її високі професійні знання, а яких не мала - здобувала самостійно.

Саме оце прагнення до все нових знань та умінь спонукало Валентину Олександрівну закінчити ще й Київський торговельно-економічний технікум. І наче вже за установленою традицією з новим навчанням - нове пополнення у сім'ї. Цього разу народився син Юрко. То сталося 25 травня 1964 року. Хлопчик виріс справжнім спортсменом, займався багатьма видами спорту. Закінчив Київський інститут харчової промисловості.

Валентина Гаєва була і зостається щирою і подільною душею. Ще навчаючись у вечірній школі, на перші зароблені

гроші подарувала сестрі Надії костюмом «матроску». Коштував він чимало - 175 карбованців. На студентську стипендію у Чернігові, купила чашку і годинник «Победа»: усе це й донині зберігається серед сімейних реліквій.

Нині в Петропавлівській Борщагівці молодші односельці добре знають Валентину Олександрівну, як чудову неперевершену квітничарку. Особливо полюбає вона вирощувати бегонію, а весь її город майорить весну, літо та осінь різнобарв'ям квіту. Бегонію від Валентини Гаєвої свого часу придбав навіть Леонід Кучма і посадив квітку на власній дачі. Користувалися її послугами квітничарі з близьких і далеких міст, везли на свої

Квітне бегонія Валентини Олександрівни на Хрещатику

земельні ділянки придбані кушці бегонії з Петропавлівської Борщагівки.

За час роботи в сільській раді Валентина Олександрівна надбала значного авторитету та довір'я односельців. Її люблять, їй поважають, їй довіряють. А тому обирали депутатом сільської ради аж шести скликань - з 1973 по 1985 рік. Доручали їй відповідальну громадську роботу: В.О.Гаєва у 1980 році була заступницею в суді Києво-Святошинського району. З усіх попередніх сільських голів, з якими довелося працювати, перевагу віддає В.Г.Рябокою та нинішньому голові О.І.Кодеському. За доблийвуд господарства, увагу до людських потреб, скромність і стратегічне мислення по розвитку сільської громади.

Розповідаючи все це мені, Валентина Олександрівна дістає зі шкатулки значок депутата сільської ради, любовно гладить його пальцями. То своєрідний її орден за славне минуле, віддане громаді рідного села. А ще одна символічна нагорода - це занесення її імені до Почесної Книги в розділі «Відомі люди села».

Нині Валентина Олександрівна проживає зі своєю сестрою Юрою. Батько і чоловік померли у 2008 році. Відтоді в цій гостинній хаті поселився смуток. Але життя триває. Приїздить онуки - радість привозять. Зустрічі і прощання, і знову - зустрічі...

Але коли згадаємо недавно минулі роки, Юрій раптом дотепно зауважує: «У нашого батька був автомобіль «шкода», а водій на прізвище «Біда»...

Розпитую, як жінка жінку, Валентину Олександрівну про прості, доступні улюблені речі та заняття. І чую відповіді: улюблена страва - картопля та помідори, з телевізійних передач - наукові та концертні, зі співаків та співачок - Раїса Кириченко, Надія Шестак-Орлова та Надія Бабкіна, з молодших - Матіас та Ані Лорак, брати та сестра Яремчуки, а в кіно нічим незамінима стара-престара стрічка «Весна на Заречній улиці». Ось який широкий спектр уподобань та світогляду!

...Ще раз пригадує слова Валентини Олександрівни про значення молитви в її житті. Задумуюсь над їх глибоким змістом. Нехай береже Вас та Ваших близьких Господь, мила, дорога жінко - Мамо, Бабусе, Українко!

Людмила ЛЮБАЦЬКА, журналіст

МУЗЕЇ – ЦЕ НАША ІСТОРІЯ, НАША ПАМ'ЯТЬ І КУЛЬТУРА

Знайомство розпочалося із керівником шкільного музею Сорокою Мартою Володимирівною. Приємно для мене було почути про те, що вона моя землячка із Вінниччини. Відбулася тепла ділова розмова, розмова з побажанням гарних дослідницьких праць, побажань у реєкспозиції музейних експонатів, побажань доповнень новими експонатами музею або відвідувачі могли помилуватися не тільки побутовими речами, а й тканинами килимами, які заграли б українським різнобарв'ям закованою в орнаментах інформації. Адже українське народне ткацтво - це письмо віків, де кожний взір - магія та оберіг. Як співгається в українській пісні «Накривай столи, та все килимами...»

Ладна пані Марта працює у музеї нещодавно і запевняє, що музей заискриться експонатами, реєкспозицією та пошуковими знахідками, які перетворяться в наукові праці.

Є у селі аборигени - родини, які з діда прадида проживають на рідній землі - Кодеській, Шпаценки, Тритиниченки. Було б візитівкою села - створення музею цих родин - радуку Марті Володимирівні вітати цей науковий задум у житті.

Пані Сорока окрім музейної справи - учитель української мови та літератури, світової літератури. Марта Володимирівна повідомила, що музей має інформацію і про бойову славу односельчан в роки війни. Експозиції різнобічної тематики проводять учні школи. Керівниця ж веде екскурсії поважним гостям та відвідувачам. До уповноважень Марти Володимирівни входить і завідування гуртком «Стежина», який має мету також пошукових робіт історичної тематики, етнографії тощо.

Заходжу до музейної кімнати - і сьогоднішня зустріч повертає нас у п'яний світ української старовини. Оці давні побутові речі із бабусиною хати притримують біля себе, не дають поступитися - все цікаве та унікальне. І ти мимоволі потрапляєш туди, де довгими зимовими вечорами зморена щоденними хатніми клопотами молодичка під заворожливим мелодій співу чаклувала над дивом власного перетворення. Викликають зацікавленість давні прядки, які чи не на чільному місці у музеї. Саме на ній колись звивалася нитка для майбутньої сорочки, ткалося поле плахти та лягали на полотні стійкі барвистих оздоб. Ось на цій лаві сиділи дівчата та нанизували коралі та дукачі. У ті вечори душа звільнялася від буденних скрут, серце забувало образи, а стомлені руки витворювали чудернацький світ, який уособлював у виготовлених предметах щастя, красу і кохання. І кожна дівчина подумки уявляла себе у цих шатах царівної - у як правило задумувала своє бажання.

Прямо в центрі музею демонструється український національний одяг. І як писав І. Котляревський «А послі гарно нарядилася, якби в оренду на танець. Везла кораблик бархатовий, спідничку і корсет шовковий, і начепила ланцюжок, червоні чоботи обула, та і запаски не забула, а в руки з вибіжний платок».

Цей вірш пригадаєся мені, коли побачила український вбір, який є виявом святковості та врочистості нації. Це культурно-історична спадщина нашого народу. Стиль нашого одягу - барокко, на якому створюються вишивки з орнаментом, мережка та плахта.

Впадає в око яскраве намисто на сорочці. Трішки повернемось у добу Київської Русі - там боярські жінки носили намисто з медальйонів, хрестиків та великих намистин. Намисто ж селянок було скромним, а у західній Європі воно було із діамантів, коралів, перлин. А у жінок козацької старшини - часто з перлів, бурштину, срібних монет або золотих «дукачів». Багаті українки носили намисто з червоних коралів. Кількість низок - свідчення заможності жінки чи дівчини. Перед нами намисто простої дівчини.

Ще один унікальний експонат музею - скриня для приданого. Колись у давнину скриня виконувала дві функції - столу і шафи. А в багатьох родинах було дві скрині. Скриня-шафа зазвичай дівчина наповнювала приданом, яке готувала сама на весілля собі - рушники, сорочки, ткани килими тощо.

Цікаво було почути від пані Марти розповідь

про українську оселю - хату, яка є колиською нашого народу. Адже саме у хаті народжувалися діти, зароджувалися традиції, обряди, формувалися естетичні засади, доцільність і соціально зумовленість. Своєю розповіддю досвідчена пані учителька повернула нас і в часи Трипілля, розповідаючи як свої оселі трипілля будували біля водоймищ, на захищених від вітрів ділянках. І що цікаво, що давні поселенці мали, як і ми, вулиці, хутори, села, а пізніше і городища. Розповідь пізнавальна. Але я переключую увагу пані Марти на інші розповіді. «Пані Марто, що означають розписи на печі ?» - розумна керівниця пояснює: «Піч виконувала в хаті три функції - обігріву, приготування їжі та для снання. Спали на печі діти або старі. Ще піч розписували рослинним орнаментом. Вважалося, що рослини відганяли злі сили».

Надзвичайно цікаво та пізнавально розглянути в експозиції предмети домашнього сільського побуту, предмети домашнього вжитку, глиняні витвори гончарів - горнята-близнята, у них носили обід у поле (борщ і кашу). Тут збоку приомощено рубель з качалкою - це праска. Праворуч музейниця відтворила шматочок домашнього інтер'єру. Ліжко з подушкою - розмаїття фарб кольорових ниток на м'якому чотирикутнику вражають оригінальністю малюнка та майстерністю виконання. Споглядаючи все, підіймається настрій, адже вишивка, як і килим - письмо віків, над яким і до цього часу працюють науковці мистецтвознавці.

Далі бачу - коліска, давня з лялькою-мотанкою, біля печі - ляльки, створені місцевими учнями.

Господина музею акцентувала мою увагу на іконі. Образ укавітчанний вишитим рушником. Дивився на образ Святої Діви Марії і відчував підтримку, святість, тишу та спокій. Подумки молилися. Душа заспокоюється.

Чепурні фіранки на імітованих вікнах створюють бабусин затишок. Напевно кожен мав бабусю дорогу та рідну і щось пам'ятає з її хатнього затишку. Мені пригадалися саме занавісочки - і на серці тепло, перед очима лагідні руки старенької.

Знайомство зі зберігачкою давніх раритетів було приємним. Цікаво та пізнавально вкотре проглянути раритети, тримуючи в руках насолоду. Все це мимоволі примусило повернутися у минулі роки прадідів або просто замилуватися давниною.

Ледве не забула за ще одну унікальність музейної виставки - друкарські машинки, німецькі - подаровані мешканцями села. Це німі свідки війни, які колись розмовляли своєю шрифтом, сповіщали про гірке та щасливе...

Хочеться побажати молодій керівниці аби її музей примножувався експонатами, які б дивували велику кількість відвідувачів. Боятися гарних творчих задумів та ініціатив не варто. Потрібно стукати і відчиняти. Адже йдеться про нашу історію, пам'ять і культуру.

Людмила ЛЮБАЦЬКА

ТАЄМНИЦІ СТАРОГО АЛЬБОМУ

Федот Рибченко з матір'ю Марією

Моменти життя зафіксовані на фотокартках зворушують, емоції торкаються різних струн душі, хвилюють пам'ять. Прожиті життя зі своїми радощами та печальми залишається зафіксованим фотокарточками в сімейному альбомі. Листаючи його поживклі сторінки, мимоволі повертаєшся у роки минулі. І за кожним фото ховаються історії життя людини, родини та історії цілої держави.

Нещодавно до моїх рук потрапив саме такий альбом, поживклі фото якого ожили розповіддю його власниці та повідали історію однієї з родин, доля якої переплелася з історією самої країни.

На початку двадцятого століття село Петропавлівська Борщагівка помітно різнилося від того, яким воно є сьогодні. Невеличкі хатки, довгі комори. Садиби віддалені одна від одної. Сьогодні на місцях колишніх садиб розташовані по півдесятка будинків з різними номерами. А раніше там розміщувалося господарство одного власника.

Саме таке велике, добротне господарство родини Кліма Рибченка розташовувалося по нинішній вулиці Леніна, і займало увесь куток від вул. Щорса до

вулиці Авіаторів. Клим Рибченко був одним із синів Боніфатія Рибченка, великого господаря, що вважався одним із найзаможніших на селі. Виходячи із архівних даних можна припустити, що ця родина Рибченків є прямими нащадками Мирона Рибченка, активного прихожанина церкви Симеона Стовпника, який числиться в переліку перерахованої громади села в 1863 році. Родина споконвічно обробляла поля, доглядала худобу.

Клим одружився на Марії Москаленко, також корінній мешканці нашого села. Після одруження батько відділив йому на господарство частину своїх земель. Вже разом подружжя почали господарювати, родили та ростили в труді четверо своїх дітей: Павла, Михайла, Федота та Антоніну, змалечку привчаючи до труда. Сірі відтінки чорно-білих фото не зменшують розкоші інтер'єру, що видніється на задньому плані фото, де син Федот сидить поряд з матір'ю. Важкі гардини, добротні меблі – добро, яке наживалося роками в результаті важкого труда родини.

Та на вулиці стояли буремні, насичені історичними подіями двадцять років двадцятого століття. Село пережило весь хід трагічних подій країни і народу. У 1923 році, як символ нових радянських відносин на селі було створено комнезам та була розпочата суспільна колективізація та постав колгосп «Червоний незаможник».

Колективізація в селі давалася нелегко. Споконвічно вільні люди противилися колгоспній муштрі. Віддавати нажите працю та потім на користування спільноті було дуже важко. Тим, хто вступав до колгоспів, уряд надавав різноманітні пільги, звільняв від податків на домашню худобу, надавав сільськогосподарську техніку, якої вкрай не вистачало, а тим, хто залишався одноосібником, доводилося сплачувати високі податки, на них повсякчас спрямовувався адміністративний тиск. Колективізація на селі передбачала не тільки об'єднання селян у колгоспи, а й ліквідацію цілого класу хазяйновитих заможних господарів, яких більшовики називали куркулями. Формою боротьби з заможним селянством було обране так зване «розкуркулення», тобто економічне пограбування селян, порушення їхніх політичних і соціально-економічних прав, репресії. Розкуркулення відбувалося в умовах, коли не було чіткого визначення, хто є куркулем: чи це той, хто використовує найману працю, чи просто заможний селянин. Вони підлягали 10-річному ув'язненню або розстрілу; пасивні вороги радянського ладу, тобто ті, хто намагався в рамках радянського зако-

нодавства боронити свою власність, їхнє майно підлягало конфіскації, а самі господарі мали бути вислані до північних і східних районів СРСР. Депортація куркулів була подією таких величезних масштабів, що її нерідко відсторонено трактують як масове явище, пересування мільйонів. Але кожна одиниця серед тих мільйонів була живою людиною й мала свою особисту долю. Долю тих мільйонів розділила родина Кліма Рибченка та ще вісім родин, серед яких була і родина його батька Боніфатія Рибченка, Степана Карповича Миголья, Химки Горошівни Тритиниченко, Лисавета Харлампіївни Шпаченко, Дениса Корнійовича Коваленка та родина Павла Титовича Мельниченка.

На сходці громадян села в 1932 році було вирішено ці родини розкуркулити. Всіх цих людей вигнали з домівок, розграбували майно і холодного сирого ранку односельці з гвинтівкою провів родину до сільської ради. А вже звідти, погрузивши у

брудний товарняк, повезли за Урал. Все надбане стало «достоянием народу». Напередодні цих страшних подій в родині Рибченків сталася ще одна неприємність – син Федот зломив хребта. Перекривавши дах, хлопець упав. Лікар запевнив, що буде все добре, якщо той довгий час буде лежати на голих дошках. Цей процес «лікування» був нахабно перерваний членами комнезаму, які робили обшук житла, та відбирання цінного майна. Вирішивши, що під дошками заховані цінності, вони нахабно скинули хлопця з дощок. На згадку про ці події Федоту Рибченку залишився горб на спині, що постійно нагадував йому про це беззаконне пограбування його родини.

Разом з батьками на каторгу забрали і малу Антоніну, грудне дитя. Решту дітей доглядала мама Марії – Софія Москаленко. В розкуркуленому будинку родини було організовано дитячий садок.

Дорога в невідомість видалася для наших односельців занадто важкою. Вчорашні господарі, чия праця годувала великі родини, хто знав всі секрети матінки землі, кропив її своїм потом, виявилися морально знищені. Багато хто з них не зміг пережити цього страшного удару долі та важкої дороги. У виживших важка примусова праця, підірвала здоров'я кожному з них. Колишніх хліборобів використовували на нових шахтах та інших підприємствах у місцях їхнього заслання, а в Сибіру засланці третьої категорії працювали на будівництві промислових об'єктів і на лісозаготівлях. Декому із них пощастило повернутися та стати чужим серед своїх. Саме так повернулися Клим та Марія в своє село, де нічого їхнього вже не було. Хата була

зайнята. Вони оселилися в куточку своєї садиби, в одній із клунь, яку згодом переробили на хату. І так і жили між людей, які господарювали на їхньому господарстві, які носили їх одяг та користувалися меблями та предметами господарського обиходу. Та несучи на собі до кінця віку тавро «куркулі» та «вороги народу».

Нині в селі Петропавлівська Борщагівка проживає зо два десятка нащадків Кліма Рибченка та більше півсотні нащадків Боніфатія Рибченка. Серед цих людей, пов'язаних генетикою, є місцеві депутати, викладачі вузів, вчителі, шофери, власники крамничок, підприємці. Представники цієї родини у шлюбних відносинах поєдналися з родинами Лисаченків, Афанасенків, Гладченків, Тритиниченків, Лейченків. В крові всіх цих людей тече кров справжніх господарів, лідерів, які змогли піднятися з колін, простити систему та людей, що пограбували, вигнали, принизили і господарюють далі на землі, яка колись належала їм.

Ольга ЗАЙКА

Вулицями нашого села

ВУЛИЦЮ ОЛЕГА КОШОВОГО РАНІШЕ НАЗИВАЛИ «МИРОНІВСЬКИЙ СПУСК»

Прочитавши статтю «Вулицями мого села», трошки рощілася, що там нічого не сказано про мою рідну вулицю. Тому хочу розповісти те, що знаю з розповіді моєї мами Євдокії Яківни Басок, по дівочому Король.

Я народилася в селі Петропавлівська Борщагівка на вулиці Олега Кошового. Раніше нашу вулицю по сільському називали «Миронівський спуск» або «Яр», бо знаходилася вона у великому яру. Ще на початку 50-х років вона була дуже вузесенька, та згодом її розчистили та по зчісували яри. Пам'ятаю, як якогось року наш яр повністю засипало снігом.

Назва ж «Миронівський спуск» немає ніякої прив'язки до с.Миронівка. А була названа в честь діда Мирона, що тут жив. Нині тут проживає його внучка Наташа Шпаченко, то часто по сільському на неї ще кажуть «Мирониха». По вечорах, як на вулицю виходила молодь то дід сидів на горі та кутив люльку. А коли молодь підходила до вулиці, то він голосно свистів, відлякуючи парубків та дівчат, щоб не ходили Яром та не співали. Саме цю садибу дід Мирон вигравав у карти у мого діда Якова Гавриловича

Короля. Великий клопоть землі, де нині розташовані номери 9, 11, 13, дід отримав разом з приданим одружившись на Галині Мироненко, батько якої проживав на «Богівщині».

Ще ніде не згадується, що провулок, де закінчувалася вулиця Кооперативна і починалася вулиця Пушкіна, називався по сільському «Піски». Пам'ятаю, як ми малими ходили до своєї тітки, маминої сестри Пелагеї Власюк в гості. Вона одна із перших оселилася там. А ще недалеко від неї була дуже красива покинута хата. Стояла вона поміж високих сосон та акацій. Вирізьблені дерев'яні вікна та великий різьблений ганок наводили на думку, що там жили якісь дуже багаті люди. Ще на «Пісках» жила наша перша вчителька Олександра Олександрівна Шевель. Вулиця Кооперативна ж називалася не «Харківська», а «Хряківська». Як розказують старожили перші мешканці цієї вулиці постійно плювалися «харкалися», тому їх так і прозвали.

Галина Басок

Культура

МАЙСТЕРНІСТЬ ЗРОСТАЄ

Великим успіхом серед учнівського і педагогічного колективу Петропавлівсько-Борщагівської школи користуються юні виконавці пісень Ангеліна Пархонюк, Іванка Орлюк, Аліна Галаган

АКОРДИ ОСІННЬОГО БАЛУ

Початок на 1 стор.

перукарських здібностей та творчу роботу з природного матеріалу, підготовлену заздалегідь. Хочеться окремо сказати про творчі роботи, приготовлені конкурсантами. Серед них є справжні рукотворні шедеври, виготовлені учнями 2-В, 3-А, 8-А класів.

Окрім конкурсних пар були задіяні у святі й інші учні класів, які не тільки вболівали за своїх, а ще й додавали бали своїми художніми номерами, під час яких сцена актового залу перетворювалася на шоу «Україна має талант». Декламування віршів, вокальні виступи, хореографічні та театральні постановки були на високому рівні. Неочікуваним та напрочуд цікавим

Ведуча свята Ірина Кіріченко

класу, Аміну Шульженко та Данила Кочіна, учнів 3 класу, Марину Коваленко та Сашу Кручана, учнів 4-Б класу, Вадима Панова та Вероніку Борисюк, учнів 5-А класу, Анну Альміз та Михайла Павлова, учнів 6-А класу, Марину Козир та Андрія Биконю, учнів 6 класу, Настю Пархоменко та Кирила Вербу, учнів 8-А класу, Ілону Єрмоленко та Вадима Фризоренко, учнів 9-А класу.

- Метою цього балу було розкрити талант кожної дитини, - говорить З.В. Фабро, педагог-організатор Петропавлівської - Борщагівської школи, - дати можливість кожному показати себе та проявити. А ще хотілося, щоб діти занурилися в атмосферу галантності та вишуканості. Я думаю нам це вдалося. Хочеться

Переможці з королівства 6 класів: Михайло Павлов та Анна Альміз

Король та королева 1 класів: Вікторія Островецька та Сергій Фагош

номером, який зірвав шквал оплесків, стала гімнастична композиція Богдани Ліхаманової, учениці 5-Б класу. Також класні колективи, повністю дотримувалися дрескоду балу та своїм вбранням та поведінкою витримували повну атмосферу балу своїм вбранням та поведінкою.

Найкульмінаційнішим моментом балу стало, звичайно, оголошення результатів конкурсу. На протязі двох тижнів під звуки фанфар було обрано 9 пар переможців.

Тож хочемо привітати: Вікторію Островецьку та Сергія Фагоша, учнів 1-Г класу, Камілу Кашееву та Женю Курганського, учнів 2-Г

Члени журі оцінюють конкурсантів

подякувати всім учасникам цього балу за приємні емоції. А також батькам та вчителям, що долучилися до підготовки балу-конкурсу.

Відшумів осінній бал та залишилися ще емоції та хвилювання. Хтось насолоджується перемогою, хтось подумки готується до наступного балу та мріє про корону. Нам залишається лише радіти з того приводу, що шкільне життя наших дітей є цікавим та багатогранним і дає можливість кожній дитині розкрити себе.

Ольга ЗАЙКА

МИ ПРОТИ НАСИЛЬСТВА

Учні 7 класу виготовляють тематичні стінгазети

З метою подолання проблеми насильства в сім'ї та учнівському середовищі, формування правової свідомості підростаючого покоління по всій Україні проходить акція «16 днів проти насильства».

26 листопада до цієї акції приєдналася Петропавлівсько-Борщагівська загальноосвітня школа. Тут були проведені інформаційні п'ятихвилинки, присвячені Міжнародному дню з викорінення насильства щодо жінок. Напередодні Всесвітнього дня боротьби зі СНІДом проведено конкурс плакатів серед учнів. Чимало заходів було присвячених Правам людини: виховні години на тему «Права людини: історія і сучасність», круглий стіл для старшокласників: «Немає прав без обов'язків».

Під час проведення цих заходів діти дізналися про такі поняття як конвенція, закон, ознайомилися зі статтями 6, 13, 1, 15 Конвенції прав дитини, розповіли про власний досвід, коли порушувалися права дитини.

Під час перебігу акції педагоги школи старалися донести до дитини знання, що насилля є порушенням прав людини. Адже майже 95 відсотків потерпілих від домашнього насилля – це жінки, а у 75 відсотків страждають діти. Велику роль у цій проблемі відіграють стереотипи. Зокрема, й такий, примітивний: якщо б'є – значить любить. Чималий відсоток жінок і досі живуть за цими правилами. Винятком не є наше село. За даними спецпідрозділу «Дельта» половина виїздів здійснюється на сімейні конфлікти.

Щоб змінити цю сумну статистику потрібно активізувати діяльність суспільства на посилення інформаційно – просвітницької роботи, яка направлена на збільшення знань про всі форми насилля.

Оксана ЛИХОТА

Таланти

ЮНА ГІМНАСТКА БОГДАНА ЛІХАМАНОВА

Петропавлівсько-Борщагівська школа нагадує мені клондайк, де щомиті виблискують нові коштовні перлини, смарагди та великі шліфовані діаманти, які грають усіма гранями свого таланту. Хочу познайомити вас із ще однією талановитою особистістю Богданою Ліхамановою – ученицею 5 – Б класу.

Чарівний та сильний голос цієї кароокої дівчини мешканці Петропавлівки неодноразово чули як на шкільних, так і на сільських святах. На осінньому балі, що пройшов нещодавно в школі, Богданка вразила глядачів ще одним своїм обдаруванням, показавши неперевершений гімнастичний номер, підготовлений самостійно. Граціозність та пластичність Богдани гармонійно поєдналась з вродженою артистичністю дівчини, тим самим продемонструвавши зла-

гожену співзвучність музики та рухів тіла. Важкі гімнастичні вправи, дівчина виконувала з такою легкістю, що здавалося, їй підвладна кожна клітинка її тіла.

Художньою гімнастикою Богдана займається з п'яти років, за цей час вона брала участь в чималій кількості змагань та перемогала.

– Це дуже активна дівчинка, - говорить про неї Н.М.Підлісник, класний керівник 5-Б класу. Вона не лише гарна співачка та пластична гімнастка, вона ще й неперевершений лідер та організатор.

Хочеться побажати Богдані подальшого розвитку її здібностей та побільше таких неперевершених виступів, які будуть хвилювати глядачів до глибини душі, як цей талановитий гімнастичний виступ.

Ольга ЗАЙКА

Вітання

СЕРДЕЧНО ВІТАЄМО З ДНЕМ НАРОДЖЕННЯ РЕДАКТОРА ГАЗЕТИ «ТРИБУНА» МИХАЙЛА ПАВЛОВИЧА ГРИЩЕНКА

Поздоровляючи з цим чудовим святом, зичимо Вам невпинного руху вперед, успішного здійснення всіх планів та задумів.

Бажаємо, щоб підґрунтям щасливого життя та плідної професійної діяльності були міцне здоров'я, серце сповнене любові та добра, натхненна думка й щирі почуття.

Бажаємо також, щоб Ваше життя було світлим і радісним, як цей святковий день, а д р у ж н і привітання додали життєвої наснаги у скарбничку Вашої душі.

Нехай людська шана буде подякою Вам за плідну працю, чуйність, уміння творити добро.

Колектив редакції
газети «Трибуна».

ЗІ СЛАВНИМ ЮВІЛЕЄМ ПОЗДОРОВЛЯЄМО ТАРАСА ДМИТРОВИЧА МУГЕЛЯ!

Вже тридцять позаду – третина життя.
В дитинство, звичайно, нема вороття,
До пенсії стільки ж потрібно прожити,

А зараз бажаю тобі не тужити!
Щоб впевнено йшов до своєї мети,
Щоб все, що задумав, зумів досягти,
Щоб дім твій минали тривога й біда,
Щоб сила була, як весняна вода.

Бажаю тобі тільки радісних сліз,
Копицю здоров'я й доларів віз,
Щоб поруч з тобою дружина цвіла
Й сім'я була ваша міцна, як скала.

Дружина Лена, син Андрій,
донечка села Віолетта

ВІТАЄМО ДИРЕКТОРА ШКОЛИ МИКОЛУ ОЛЕКСАНДРОВИЧА ТАТУРЕВИЧА З ДНЕМ НАРОДЖЕННЯ!

Як гарно – досягнути до мети
Та у нові й нові вдивлятися далі!

Хай крокам буде радісно пройти
Призначені Всевишнім магістрали!
Хай досвід та уміння надихнуть,
Народяться життєві добрі плани,
Хай довгою за обрій буде путь,
Попутником – кохання полум'яне.
Хай створене і звершене в житті –
В прийдешніх днях продовження знаходить.
А ще хай завжди поряд будуть ті,
Хто в серце Ваше із любов'ю входить.

Педагогічний колектив
Виконком сільської ради

Футбол

ЧИННИЙ ЧЕМПІОН ВИЯВИВСЯ СИЛЬНІШИМ

Цьогорічний матч за суперкубок області, можливо, найзахопливіший за всі часи. Принаймні такого спортивного рівня суперництва навіть уявити важко. З одного боку — «Колос», укомплектований переважно недавніми професіоналами, з іншого — не менш іменита команда, що буквально три тижні тому виграла національний кубок серед аматорів. Тому матч у Лютежі, не сумніваюся, став яскравою подією для Київщини футбольної!

А як опоненти змагалися між собою досі?

Історія протистояння «Колоса» та «Чайки» започаткована 1 травня минулого року на стадіоні Центру олімпійської підготовки в селі Терезиному Білоцерківського району. Це — домашня арена ковалівців. Провів матч арбітр Микола Балакін. Перший гол став справою Сергія Панфілова з «Колоса». Поновив рівновагу чайківець Володимир Богданов. 1:1 — так і завершився матч сьомого вищолігового туру Київщини, у якому зухвалий новачок обласного чемпіонату і майбутній чемпіон уперше в історії втратив турнірні очки. 15 вересня на стадіоні «Козак Арена» в

Борщагівці «Чайка» виграла завдяки голу Фаріда Алі. Зафіксував осічку лідера сезону арбітр Сергій Шебек.

Нинішній сезон якраз стартував поєдинком обласних грандів. 13 квітня в Петропавлівській Борщагівці «Колос» виявився сильнішим — 2:0. Роль арбітра виконав Микола Балакін, а м'ячі забили Сергій Кузнецов і Василь Коропецький. Другий матч опонентів також відбувся на «Козак Арени», але статус господаря мав «Колос». Виграла, проте, «Чайка» завдяки голу Дмитра Мануйленка з одинадцятиметрового.

Отже, чотири календарні зустрічі беззаперечного фаворита не назвали: «Чайка» здобула дві перемоги, «Колос» — одну, однак загальна кількість забитих і пропущених м'ячів — нічийна (3:3).

І от завершальна гра сезону. Вона відбулася минулої суботи на нейтральному полі — в Новопетрівцях Вишгородського району. З мінімальним рахунком 1:0 перемогу здобув «Колос».

Подробиці в наступному номері.

“ЧАЙКА” – ЗНОВУ “СРІБНА”!

Стабільність командної гри Петропавлівсько-Борщагівської «Чайки» в нинішньому сезоні — основа успіхів колективу, яких ще не знала команда. Переможець змагань кубка Київської області, володар кубка аматорів України здобув втретє поспіль срібні медалі чемпіонату Київщини, з чим ми щиро вітаємо наших славних футболістів!

Зазначу, що першість Київської області 2013 розпочиналась для петропавлівських футболістів не дуже вдало. У грі з минулорічним чемпіоном Київщини — «Колосом» з Ковалівки Васильківського району, укомплектованого досвідченими гравцями, що пройшли першу і навіть вищу лігу вітчизняного футболу, гра у чайківців, причому на власному полі не склалась. І вслід за поразкою у першому матчі, фортуна відвернулася й у другому: на останніх хвилинах виїздного поединку в Бучі при рахунку 1:1 пропустили зовсім не обов'язковий гол у власні ворота. І друга поразка поспіль срібного призера двох попередніх обласних першостей могла б викликати песимізм у будь-кого. Проте з «Чайкою» цього не сталося.

— Проаналізувавши перші результати, — розповідає головний тренер команди Олександр Ігнат'єв, — ми зробили правильний висновок. Розмова, яка відбулась тоді з командою, була конкретною і цілеспрямованою. Всі зрозуміли: подібного більше допускати не можна, а боротися потрібно в кожно-

му матчі, за кожен епізод, за кожен метр футбольного поля. І команда зрозуміла ці вимоги. Хлопці повірили в себе. Тож і результати не змусили на себе довго чекати...

Власне, це можна побачити навіть з турнірної таблиці. Цілий ряд блискучих перемог, а особливо на фініші чемпіонату дав привід пишатися колективом, який в черговий раз продемонстрував волю до перемоги, силу волі і прославив в черговий раз Петропавлівську Борщагівку!

ТУРНІРНА ТАБЛИЦЯ 17.11.2013					
#	І	В	М	О	
1. КОЛОС	27	24	74-11	72	
2. ЧАЙКА	27	22	63-14	69	
3. ФК ПУТРІВКА	27	20	76-23	64	
4. ХІЛД-ЛЮБОМИР	27	19	50-23	60	
5. ФК БУЧА	27	17	53-27	50	
6. ФК БРОВАРИ	27	15	50-28	50	
7. РУБІН	27	13	48-36	40	
8. ДІНАЗ	27	11	37-43	34	
9. ФК ЯГОТИН	27	9	28-52	29	
10. ФК ВОЛОДАРКА	27	6	38-58	22	
11. РОСИЧІ	27	6	16-48	21	
12. РВУФК	27	6	24-64	17	
13. ОБОЛОНЬ-2	14	5	15-28	17	
14. ДИНАМО	27	4	17-87	13	
15. АРСЕНАЛ-2	27	0	2-49	0	

Оголошення

Сервіс-центр пропонує:

**ЗАПРАВКА та
ВІДНОВЛЕННЯ
лазерних
КАРТРИДЖІВ**

(можлива доставка 067-168-79-43)
(один-60, два по 55, від 10-ти особлива знижка)

**РЕМОНТ КОМП'ЮТЕРІВ ТА
ОРГТЕХНІКИ**

Встановлення Windows та інших програм
Продаж витратних матеріалів: паперу, картриджів тощо.
(виклик майстра, доставка, гарантія, обмін)

044-592-95-36, 04598-5-16-25, 04598-6-11-56

067-168-79-43, 063-867-74-96, 095-401-16-81

icq 287439512

@ velad@ukr.net

skype: valvelad

ГАЗЕТУ НАБРАНО І ЗВЕРСТАНО НА КОМП'ЮТЕРНОМУ КОМПЛЕКСІ «МЕДІАСВІТ»

ТРИБУНА ПЕТРОПАВЛІВСЬКОЇ БОРЩАГІВКИ

Свідцтво про державну реєстрацію Кі 909 від 27.10.2005.

Тираж 3000 примірників.

Редакція не завжди погоджується з авторами публікацій та залишає за собою право редагувати надіслані матеріали.

За зміст реклами відповідальність несе рекламодавець.

Редакція не листується з читачами, не веде дискусії на сторінках газети.

Головний редактор
Михайло ГРИЩЕНКО

Дизайн та верстка
Павла ГРИЩЕНКА

Адреса редакції:
Київська область

Києво-Святошинський район,
с.Петропавлівська Борщагівка,
вул. Шкільна, 27а.

Телефони: 7-90-03(сілрада), 406-57-43;
E-mail: mediadruk@mail.ru